

Prepričanju, (BOAR,1984) in (BOAR,1986), da je računalniške prototipe možno uporabiti zgolj kot dobra sistemsko analitična orodja za opredelitev (definicijo) potreb v fazi informacijske analize potreb (sl. fazo 2. na str. 1) življenjskega ciklusa razvoja sistema.

Naka teza je, da je možna namembnost uporabe prototipov možno posojena z velikostjo in hitrostjo razpoložljivega računalnika kakor, tudi z vrsto in bogastvom programske opreme četrte generacije, ki je na razpolago pri razvoju prototipov. B.H.Boar je do svojih izkušenj najbrž prišel ob enostranski uporabi programske opreme IDMS softverskega proizvajalca Cullinet. Ne glede na to, je B.H.Boar ustrezno opisal splošne značilnosti uporabe prototipnega pristopa kot sistemsko analitičnega orodja, zato bomo prevzeli predvsem njegove misli.

Zmotna so mnenja, ki preveč idealizirajo in poenostavljajo prototipni pristop (ponavadi to počno tisti, ki niso delali na takšen način) v smislu:

- * uporabnik in oblikovalec prototipa pregledata potrebe (zahteve),
- * oblikovalec takorekoč sprti kreira prvo različico prototipa,
- * po prvi preizkušnji se takoj odpravijo pomanjkljivosti,
- * uporabniku se prototip dopade in uporaba prototipa se začne kot redna ali občasna obdelava,
- * problemov ni več in vsi so zadovoljni.

Zanimivo je, da se pri razvoju inženirskih prototipov ne postavlja vprašanje neposredne uporabe prototipov. Znano je pač, da je treba opraviti še precej dela t.i. proizvodnega razvoja. Enako pravilo naj bi veljalo tudi pri računalniških prototipih. Obsežna dela, ki zanesljivo ostanejo, so opredelitev (oz. uresničitve):

1. sistemskih vhodov in izhodov:

- obsega obdelave in lokacije terminalskih mest,
- frekvence obdelav,
- varnosti podatkovne baze in obdelave ter
- ukrepov v primeru zastojev;